

मक्याजपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakanews.com

मजदुरको हकहित संरक्षण गरौं

- मिकका लागि स्वस्थ, सुरक्षित र मर्यादित कार्य वातावरणको निर्माण गरौं
- दश श्रमशक्तिको विकास र सदुपयोग गरी उत्पादकत्व बढाऔं,
- असल औद्योगिक श्रम सम्बन्ध कायम गरौं, व्यवस्थापनमा श्रमिकको सहभागिता सुनिश्चित गरौं,
- स्वदेशी तथा विदेशी श्रम बजारको मागअनुरूप दक्ष एवं प्रतिस्पर्धी जनशक्ति तयार गरौं,
- बालश्रमलायतका श्रम शोषणका सबै रूपको अन्त्य गरौं.
- मजदुरका लागि स्वास्थ्य बीमा, दुर्घटना बीमा, पेन्सनलायत अन्य सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमहरू लागू गरौं ।
- सामाजिक सुरक्षासहितको रोजगार, हामी सबैको सरोकार ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

आयोजना बैकमार्फत टुक्रे योजना नियन्त्रण गर्ने प्रदेशको रणनीति

निर्जीवन बीमाको विषयमा अर्न्तक्रिया कार्यक्रम

साझाकुरा संवाददाता

हेटौडा, १७ वैशाख/आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा बागमती प्रदेश सरकारले साना र टुक्रे आयोजनालाई नियन्त्रण गर्ने रणनीति लिएको छ ।

आयोजना बैक प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाउँदै योजना छनोट र बजेट विनियोजनमा सुधार ल्याउने लक्ष्यसहित प्रदेश नीति तथा योजना आयोगले स्पष्ट मापदण्ड तयार पारेको छ । अब कार्यक्रमहरू पहुँच वा प्रभावका आधारमा नभई आकष्यकता र प्रभावकारीताका आधारमा छनोट गरिने आयोजनाका उपप्रयोजन डा.समादत्त नेपालले बताए । आयोजनाका अनुसार २५ लाखसम्म ५० लाख रूपैयाँभन्दा माथिका आयोजना मात्रै आयोजना भै कमा फिर्ता हुनेछ । प्रत्यक्ष निर्वाचित सांसदले एक करोड रूपैयाँसम्मको क्षेत्रीय गौरव आयोजना प्रस्ताव गर्न पाउने उल्लेख बताए ।

'आयोजना बैकमा प्रष्टि हुन साथ सबै योजना कार्यान्वयन हुन्छ भन्ने हँदैना' उनले भने 'प्रारम्भिकताको आधारमा योजनालाई अपाडि बढाउने काम हुन्छ, यो वर्ष नसकेको योजना अर्को वर्ष गर्न सक्छ ।' साना आयोजना भने स्थानीय तहमार्फत कार्यान्वयन गरिने उपप्रयोजन नेपालले बताए । आयोजना बैकमार्फत योजना प्रष्टि गर्ने कार्यका लागि १५ मन्त्रालय र यस महासङ्घका कार्यालयलाई अलग्गै लगइन आइटी र पासवर्ड उपपन्थ सराएको छ । मन्त्रालयले प्रष्टि गरेका योजनालाई मापदण्डका आधारमा मूल्यांकन गरिने उपप्रयोजन नेपालले बताए । प्रदेश सरकारले आगामी वर्ष ६० प्रतिशत योजना आयोजना बैकमार्फत सञ्चालन गर्ने लक्ष्य राखेको छ ।

बकैयाको हातीचरण सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको अनुगमन

साझाकुरा संवाददाता

हेटौडा, १७ वैशाख/सामुदायिक वन उपभोक्ता महासंघ बकैया, सामुदायिक वन उपभोक्ता महासंघ मकवानपुर, सामुदायिक वन अधिकार सुनिश्चितता परियोजनाले संयुक्तसम बकैया-५ स्थित हातीचरण सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको अनुगमन गरेको छ ।

महासंघ बकैयाकी अध्यक्ष सुर्खेना तिमल्सिना र परियोजनाकी सञ्चालक शिवकुमारी हावापानी सुहाउँने वन कसरी बनाउने र सामुदायिक वनको श्रोतको खोजी गर्ने उद्देश्यले अनुगमन गरेका हुन् । हातीचरण सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका अध्यक्ष पौखराङ्ग विम्वरे (राजना) ले सामुदायिक वनको विकासका लागि पौखरी निर्माणसँगै पर्यटक पार्कस्वर्ग निर्माण, कुचे र बाँस रोप्ने अभियान गरिएको जानकारी दिए । फलै वनमा अन्य स्तम्भिका हर्कन सहिते माछाबेसीया निकटतम विचारा प्रजातिको फार सगेत उन्मुन गरिएको अध्यक्ष विम्वरेले बताए ।

सोहीदिन सामुदायिक वनको अधिकार, पञ्चिना र वन सुशासन सम्बन्धी सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहका अपुवनाई क्षमता विकास तालिम दिइएको छ । हातीचरणका अनुसारलाई स्थानीय सरकार तथा स्थानीयस्तरका समन्वयक कर्मबाट नेपालमा सामुदायिक वन अधिकार सुनिश्चितता भने उद्देश्यले तालिम दिइएको हो ।

सम्बन्धित मन्त्रालय वा प्रदेश सरकारका विकासबाट गरिने प्रारम्भिक प्रारम्भिकीकरणका आधारमा १० प्रारम्भिक मूल्यांकनका लागि २०, नतिगत सामन्त्यताका लागि २०, मासु विकसको अन्त्यका लागि ६, संस्थागत प्रभाविताका लागि ८ अंक निर्धारण गरिएको छ । उपप्रयोजन नेपालले जानकारी दिए ।

नेपालकाअनुसार यही मापदण्डको आधारमा २६ अंक वा सोभन्दा बढी एका योजनालाई पहिलो र २६ भन्दा कम अंक भएकाले दोस्रोमा प्रारम्भिकीकरण गरिनेछ ।

प्रान्ताका आधारमा क्रम निर्धारण गरी आयोजना बैकमा समवेश गरिने उपप्रयोजन नेपालले बताए । समवेश आयोजनाको सूचीलाई मन्त्रालय र विकासमा वैशाख महत्त्वपूर्ण पठाउने उनले बताए । मन्त्रालयले प्रस्ताव गरेका आयोजना २० गतेभित्र आवश्यक छलफल र सुक्रवक लागि आर्थिक

मर्मिला तथा योजना मन्त्रालय र प्रदेश नीति तथा योजना आयोगको संयुक्त बैठकमा प्रस्तुत र छलफलबाट प्रान्त सुक्रवसम्मलाई समेटेर मन्त्रालयले आयोजना छनोट गरी २० गतेभित्र बजेट विनियोजनका लागि आर्थिक मर्मिला तथा योजना मन्त्रालयमा पेश गर्नुपर्ने व्यवस्था छ ।

यता आर्थिक मर्मिला नेपालकाअनुसार यही मापदण्डको आधारमा २६ अंक वा सोभन्दा बढी एका योजनालाई पहिलो र २६ भन्दा कम अंक भएकाले दोस्रोमा प्रारम्भिकीकरण गरिनेछ ।

प्रान्ताका आधारमा क्रम निर्धारण गरी आयोजना बैकमा समवेश गरिने उपप्रयोजन नेपालले बताए । समवेश आयोजनाको सूचीलाई मन्त्रालय र विकासमा वैशाख महत्त्वपूर्ण पठाउने उनले बताए । मन्त्रालयले प्रस्ताव गरेका आयोजना २० गतेभित्र आवश्यक छलफल र सुक्रवक लागि आर्थिक

र अबको संकलन गर्ने क्रममा रहेको उनले बताए । मन्त्री कर्मलेले अवस्थित प्रदेश विकासको योजनामा सरकार अघि बढ्ने समेत जिकिर गरे ।

मन्त्री कर्मलेले बजेटमा टुक्रे योजनालाई पुर्णरूपमा निरुसहित गर्न नसकिने बताए । विगतमा जस्तो आगामी बजेटमा टुक्रे योजनाहरू धेरै नहुने उनले दावी योजनालाई टुक्रे योजनाले जोड्ने भएको हुँदा टुक्रे योजनालाई पुर्णरूपमा निरुसित गर्न सकिने मन्त्री कर्मलेले बताए ।

आर्थिक मर्मिला तथा योजना मन्त्रालयले आगामी आर्थिक वर्षको लागि राज्य संकलन र बजेट खर्च तथा योजना कार्यान्वयनको मूल्यांकनसहित २५ अर्थ रक्षायोको सिलिङ पठाएको छ ।

आर्थिक मर्मिला मन्त्रालयले वैश्विक पुर्वाधार विकास मन्त्रालयलाई १४ अर्थ रक्षायोको

सिलिङ दिएको छ । यही, खानेपानी ऊर्जा तथा सिंचाइ मन्त्रालयलाई पाँच अर्थ, युवा तथा खेलकूद मन्त्रालयलाई ६१ करोड रूपैयाँको सिलिङ तोकेर पठाएको छ । कृषि तथा पशुपक्षी विकास मन्त्रालयलाई दुई अर्थ ५१ करोड, स्वास्थ्य मन्त्रालयलाई तीन अर्थ, सामाजिक मन्त्रालयलाई एक अर्थ ८५ करोड, वन मन्त्रालयलाई दुई अर्थ २५ करोड रूपैयाँ, अन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयलाई ४४ करोड रूपैयाँ सिलिङ तोकिएको छ ।

आर्थिक मर्मिला तथा योजना मन्त्रालयलाई ३७ करोड रूपैयाँको सिलिङ तोकिएको छ । उद्योग वणिज्य, भूमि तथा प्रशासन मन्त्रालयका लागि ६१ करोड रूपैयाँ संस्कृत पर्यटन मन्त्रालयका लागि एक अर्थ ४८ करोड रूपैयाँ सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालयमा २१ करोड रूपैयाँ, श्रम रोजगार तथा यथावस्थ मन्त्रालयमा ७१ करोड रूपैयाँ तथा मन्त्रपरिषदको कार्यालयलाई २५ करोड रूपैयाँको सिलिङ निर्धारण गरिएको छ ।

साझाकुरा संवाददाता

हेटौडा, १७ वैशाख/राष्ट्रिय बीमा कम्पनी लिमिटेडले निर्जीवन बीमाको विषयमा बागमती प्रदेश सरकार र सरकारी निवस्यबीच अन्तर्क्रिया गरेको छ ।

बीमा कम्पनीले गर्दै आएको कामकावाहीका सबै प्रदेश सरकारसँगको अपेक्षाको विषयमा छलफल गर्ने उद्देश्यले हेटौडामा अन्तर्क्रियाको आयोजना गरेको हो । बीमा कम्पनी लिमिटेडका अध्यक्ष दिनेश उपाध्यायको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा बागमती प्रदेशका मुख्यमन्त्री बहादुरसिंह लामाको प्रमुख आतिथ्यता रहेको थियो । मुख्यमन्त्री लामाले नेपाल सरकारको स्वामित्व प्राप्त राष्ट्रिय बीमा कम्पनी लिमिटेडसँग सहकार्यका लागि प्रदेश सरकार तयार रहेको बताएका थिए ।

उनले सरकारी कार्यक्षमता सम्बन्धित बीमाको जिम्मेवारी सरकारी कम्पनीलाई नै दिनुपर्ने बताए । यसका लागि प्रदेश सरकार तयार रहेको मुख्यमन्त्री लामाले भनाई थियो । कार्यक्रममा बागमती प्रदेशका अर्थमन्त्री कुन्दनब कर्मलेले प्रदेश सरकारको निर्जीवन बीमा राष्ट्रिय बीमा कम्पनी

लिमिटेडबाटै गराउनका लागि आवश्यक पहल वालनी गर्ने प्रतिबद्धता जनाए ।

कार्यक्रममा अन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्री सुब्रजचन्द्र लामिलेले, सामाजिक विकास मन्त्री हरिप्रभा खड्गी, खानेपानी उर्जा तथा सिंचाई मन्त्री श्याम खड्का, स्वास्थ्य मन्त्री किरण थापा, श्रम, रोजगार तथा यातायात मन्त्री प्रेमभक्त महर्जन, उद्योग, वणिज्य, भूमि तथा प्रशासन मन्त्री सुकुमारा तामाङ, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्री मधुकुमार श्रेष्ठ लगायतको सहभागिता रहेको थियो ।

कार्यक्रमको बारेमा बोर्ड सदस्य बालराज अचार्यले जानकारी गराएका थिए । बीमा कम्पनी लिमिटेडको काम, कर्तव्य, अधिकारको विषयमा बीमा कम्पनीका डिभिजन्को सुबास कोइरालाले प्रस्तुतीकरण गरेका थिए । राष्ट्रिय बीमा कम्पनी र प्रदेश सरकारको बीचमा सहकार्यका लागि अन्तर्क्रियाको आयोजना गरिएको अध्यक्ष दिनेश उपाध्यायले जानकारी दिए । कार्यक्रममा सरकारी विकासका विभिन्न संघसंस्थाका प्रमुख प्रतिनिधिको उपस्थिति रहेको थियो ।

Regal Hetauda Resort Pvt. Ltd.
Tel: +977(057)525577/44

FREE ENTRY

HAPPY HOURS
BEVERAGE ITEMS @ MRP RATE

PIPLE-5, HETAUDA, NEPAL

EVERY EVENING AT 05:30PM – 07:30 PM

सम्पूर्ण ब्राण्डका गाडी एक्कै ठाउँमा सम्पूर्ण सेवासहित

कार वास मित्र/बाहिर
वायरिड मर्मत
मेशिनद्वारा A/C मर्मत तथा ज्यॉस रिफिलिङ
सेन्सरसम्बन्धी समस्या कम्प्युटरबाट जाँचिने
डेन्ट, पेन्ट, प्लाष्टिक/ज्यॉस/इलेक्ट्रिक वेल्डिङ
टायर ब्यालेन्स, पन्चर र फेर्ने काम मेशिनबाट
हेटौडाभै पहिलो पटक N2 (Nitrogen) हावा टायरमा भरिने
इन्जिनसम्बन्धी सबै काम

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौडा, चौकीटोल,
सम्पर्क नं.: ०५-५९०३३३

साझाकुरा

हाम्रो कुरा

सरकारको प्राथमिकतामा सडक

बागमती प्रदेश सरकारले पहिलो प्राथमिकता सडक निर्माणलाई दिएको छ । पछिल्लो समयमा अधिकांश पालिकाहरूले पनि सडकलाई नै प्राथमिकतामा राखेर काम गरिरहेका छन् । धादिङ्गको रूबीथ्यानी गाउँपालिकाले चारवर्षे अघि एक सय किलोमिटर नयाँ ट्याक खनेर गाउँपालिकाको केन्द्रसम्म सडक जोडेको थियो । बागमती प्रदेशको लगानीमा दोलखाको शैलुङ गाउँपालिका र भैलुङ गाउँपालिका जोड्ने सडक कालोपत्रे हुने भएको हो । तामाकोशी गाउँपालिका-१, भीरकोट हुँदै वैतथरवर गाउँपालिका जोड्ने सडक कालोपत्रे गर्ने तयारी भएको हो । प्रदेशको भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालयअन्तर्गत पूर्वाधार विकास कार्यालय दोलखामार्फत् दुई मुख्य सडक कालोपत्रेका लागि बेलपत्र अह्वान गरेको छ । पूर्वाधार कार्यालयले १६ करोड १० लाख रुैयाँ बजेटमा टेन्डर आह्वान गरेको हो ।

करिव तीन दशक पुरानो भीरकोट-फुले-झौडे सडक कालोपत्रे नहुँदा यातायात सञ्चालन गर्न असहज भएको थियो । सडक कालोपत्रे भएपछि तामाकोशी वैतथरवर र जिरिका स्थानीयलाई आवागमन सहज हुनेछ । यो सडकको ठेक्का आह्वान भएपछि सडक कालोपत्रे हुनेमा स्थानीय आशावादी रहेका छन् । सडक निर्माण नहुँदा सार्वजनिक यातायातसमेत वैकल्पिक मार्गबाट चल्न थालेपछि स्थानीयले सक्ती बेरोज्ग परेको थियो । गाउँमा उत्पादन गरिएका तरकारी तथा फलफूल बजारसम्म पुर्‍याउने सहज हुने भन्दै स्थानीय खुशी भएका हुन् । प्रदेश सरकारकै लगानीमा यो सडकको कालीदहबाट एक किलोमिटर सडक ढलानकार्य धमाधम भइरहेको छ । कार्यालयले मुडे-भैलुङ सडकको भैसे-बुद्धचोक खण्ड कालोपत्रेका लागि १६ करोड १० लाख रुैयाँमा टेन्डर आह्वान गरेको छ । उच्चप्रतिबिधिको कालोपत्रे गरिने पूर्वाधार विकास कार्यालयले बताएको छ । यो सडकको पहिलो खण्ड मुडे-बाघखोर-कालापानी नौ किलोमिटर सडक कालोपत्रे गर्ने काम अन्तिमचरणमा पुगेको छ । दोलखाको मुख्य पर्यटकीयस्थल शैलुङ प्रवेश गर्ने सडक कालोपत्रे भएसँगै सिन्धुपाल्चोक-मुडे हुँदै शैलुङ आवतजावत गर्न सहज हुनेछ । जिरि-चेर्दुङ सडकको सरोन्नतिको लागि पनि पाँच करोड रुैयाँमा टेन्डर आह्वान गरि सकेको छ । प्रदेश सरकारको लगानीमा दोलखामा दुईवटा सडक कालोपत्रे सम्पन्न भएका छन् । भौगोलिकरूपमा विकट रहेको कालिञ्चोक गाउँपालिका हुँदै बिगु गाउँपालिकासम्म पुग्ने सुनखानी-साइबा १५ किलोमिटर सडक कालोपत्रे गरिएको हो । सडक कालोपत्रे गरिएसँगै कालिञ्चोक गाउँपालिका र बिगु गाउँपालिकाबीच यात्रा सहज भएको छ ।

प्रदेश सरकारकै लगानीमा चरीकोट-देउराली करिव पाँच किलोमिटर सडक कालोपत्रे तथा ढलान गर्ने कार्य सम्पन्न भएको छ । यो सडक कालोपत्रे भएपछि धर्मिक तथा पर्यटकीयक्षेत्र कालिञ्चोक भगवती मन्दिर दर्शन गर्न आउने पर्यटकलाई सहज भएको स्थानीयले बताएका छन् । सोही सडक हुँदै देउरालीदेखि कालिञ्चोक पुग्ने बाँकी सडकखण्डको निर्माण भइरहेको छ । पूर्वाधार विकास कार्यालयअन्तर्गत दोलखाका करिव एक दर्जन ठूला सडक आगामी अर्धवर्ष भित्रै सम्पन्न हुने गरी काम भइरहेको कार्यालयले जनाएको छ । लामोसोपु-जिरि सडकखण्डको मकैबारी खण्डबाट देउरालीसम्म कालोपत्रे भएको छ । यो सडकखण्डको सुप्या क्षमावातीको पानीघाटसम्मको सडक विस्तार सम्पन्न भइसकेको छ । चालु आवमा दोलखामा कार्यालय स्थापना भएसँगै जिल्लामा ठेक्का लागेर अलपत्र रहेका सडकलाई कार्यालय पटकपटक ताकेता गरेर निर्माण सुरु गराएको कार्यालयले जनाएको छ । प्रदेश सरकारको लगानीमा सिंगौटी-नादुक-बलुङ सडक निर्माण, दुईवटा पुल निर्माण सम्पन्न र बाँकी तीनवटा पुल निर्माणाधीन रहेको छ ।

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू		एम्बुलेन्स सेवा
मकवानपुर प्रहरी	प्रहरी	
प्रहरी कन्ट्रोल	१००	नेपाल रेडक्रस: ४२०७११, २८४४०२८१४२
जिल्ला ट्राम्फक:	४२०४९९	हेटौडा अस्पताल: ४२०३०४
बडा प्रहरी:	४२०२९९	परिवार नियोजन संघ: ४२०७४४, ९८०९०४०४००
परशुपतिनगर इलाका:	४२०४९८	मनहरी रेडक्रस: ९८४४१०४८२१
पान्ठु इलाका:	६२०४६७	झुम्लिन रेडक्रस: ९८०१६२२२११
मनहरी इलाका:	९८४४०९०११६	भौमकेटी रेडक्रस: ९८०२९९
इलाका फायरबारी:	६२१९८०	पाण्डु रेडक्रस: ९८४४२०७४०१
इलाका भीमकेटी:	६९१४६२	बडकागढी रेडक्रस: ९८४४३०२८८४
इलाका डिमन:	९८४४२९९३८१	सडकमाती अस्पताल: ०४७४२९४८७७, ९८४४१९११९४
चौकीटोल चौकी:	९७४२४९१९००१	बसामाडी एम्बुलेन्स: ९८४४२१७७७७
चिप्लुङ चौकी:	६९२००१	बास्य सन्ध: १०१
पिपडा चौकी:	९८४४०४१६०४	बास्य हेल्थपाइन नेपाल: १०९८
नेवारपानी चौकी:	९७४४०००२९९९	माइती नेपाल: ४२१०४०
फाब्रेच चौकी:	९८४४०३१३९८	अपाइ बस्य अस्पताल: ९८४४२९६४४४
पदमपेखरी चौकी:	९८४४०९१७७९	

भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८२ वैशाख १९ गते शुक्रबार २ मे २०२४ । पञ्चमी, वैशाख शुक्लपक्ष । बङ्गलाय ११४४ ने.सं. । सूर्योदय ४:२६, सूर्यास्त ६:३७ । आद्यगुरु शंकराचार्य जयन्ती । रामानुजाचार्य जयन्ती ।

आजको राशिफल

गोच	तुला	परिवारमा सुखद माहौल रहनेछ
वृष	वृश्चिक	स्थिति अनुकूल बनेछ
मिथुन	धनु	प्रेम सम्बन्ध प्रगाढ हुनेछ
कर्कट	मकर	अहंकारको भान्से किमवाग्नेछ
सिंह	सूत	धार्मिक कार्यको अवसर मिल्नेछ
कन्या	मीन	व्यापार राम्रो चलेछ

राज्य चलाउन सरकार मात्र हुँदैन, त्यहाँ कर्मचारी हुन्छन् अनि कर्मचारीले आफ्नो काम गर्ने थलो मनिने प्रशासन । कुनै पनि सर कार कति चलनमाल छु भन्ने नतिजा त्यहाँको प्रशासन र कर्मचारीले दिने सेवा-सुविधाले केही रूपमा प्रष्ट पार्दछ । नेपालजस्तो राजनीतिक अस्थिरताले चपेके देशमा भने कर्मचारीतन्त्रको ठूलो भूमिका रहने गर्दछ । के हावा प्रशासनमा बसेका कर्मचारीहरूले नागरिकको दैनिक जीवनमा आइपर्ने प्रशासनिक मुद्दालाई छिटो र छिटो बनाउन मद्दत गरेका छन् ?

सामान्य भाषामा बुझ्ने हो भने ऐन, नियम, कानुनको नियन्त्रण कानुनियन गरी राज्य र नागरिकको नियन्त्रण सेवा गर्ने कर्मचारीको पेशागत समूहलाई कर्मचारीतन्त्र भनिन्छ । कर्मचारीतन्त्रको अंशुनिक व्यवस्था जर्मन सम्राजशाली म्याक्स वेबलर गरेका हुन् । उनले वैधानिक संगठन जसले अन्तियारको सबैभन्दा आदर्श ढंगले अभ्यस गर्ने प्रशासनिक संरन्त्रको स्वरूपमा कर्मचारीतन्त्रलाई परिभाषित गरेको पाइन्छ । कान् मानसले पुँजीपति वर्गले मजदुर वर्गलाई नियन्त्रण गर्ने माध्यमको रूपमा कर्मचारीतन्त्रको ख्याला गरेको पाइन्छ ।

धेरै देशमा जस्तै नेपालमा पनि कर्मचारीतन्त्र प्रभावकारी शासन, विकासका लागि सहजकर्ता र बहाक दुवै भएको पाइन्छ । कस्तुनी डाँचा, अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्डहरू र नवीन अभ्यासहरू जोड गरेर, हामीले देखेका, पार र्शित र जवाफदेहिता बढाउन कर्मचारीतन्त्रलाई कसरी सुधार गर्न सकिन्छ भन्नेबारे अन्तर्लुटि प्रत्यत गर्ने सक्छौ ।

कर्मचारीतन्त्रले सरकारलाई सहयोग गर्ने एउटा मुख्य तरिका भनेको यसको संगठनात्मक संरचना हो । विशेष विभाग र भूमिकासहकाम क विभाजन गरेर कर्मचारीतन्त्रले सरकारका विभिन्न कार्य कुशलतापूर्वक सम्पन्न भएको सुनिश्चित गर्दछ । उदाहरणका लागि, नेपालमा कर्मचारीले सरकारलाई विभिन्न मन्त्रालय र विभागहरूलाई जिम्मेवारी दििएर शिक्षा, स्वास्थ्य सेवा र पूर्वाधार विकासजस्ता विभिन्न क्षेत्र व्यवस्थान गर्ने मद्दत गर्दछ ।

यसबहेक, कर्मचारीतन्त्रले सरकारको कामकाजमा सुव्यवस्था र स्थिरता कसम रहन मद्दत गर्दछ । स्थापित प्रक्रिया र नियमहरूमार्फत

सागर घले

कर्मचारीतन्त्रले पारदर्शिता र जवाफदेहितालाई बढावा दिँदै, निश्चित रूपरूपा पछ्याएर निष्पक्षरू निष्पक्षको सुनिश्चित गर्दछ ।

यो संरचित ढुङ्गिकेगले सेल्छुधारी कर्महरू रोशन मद्दत गर्दछ र सरकारी कार्यहरू कानुन र नीतिहरूसँग भिन्नोबन्दा छ भन्ने सुनिश्चित गर्दछ । अतः नागरिकहरूबीचको विश्वास बढाउँछ । तर हासो कर्मचारीतन्त्र कानुन, नीति र प्रक्रियामन्दा पनि बढी हाकिमको हुकुमी सासनमा ढक्नेको पाइन्छ । हाकिमको आदेशलाई कानुनभन्दा पनि माथि ठान्नु, उनीहरूको आदेशलाई पछिने प्रवृत्तिने सबै आम नागरिक चपेटामा पर्ने गर्दछ ।

हाकिमहरू ठूलो बन्ने, श्रेष्ठताको भावना दर्शाउने कारणले नागरिकले पाउनु-नपाउनु दुःख पाउने गर्छन् । कर्मचारीतन्त्र जनताप्रति उत्तरदायी नभई पदसोपान क्रममा मथिल्लो अधिकारप्रति उत्तरदायी हुने औपचारिक उत्तरदायित्वमा कानुन गरिरहेको देखिन्छ । राज्यको ढुक्छी र जनताको ट्याक्सले तलब, भत्ता पारका कर्मचारीहरूबाट आफ्ना इच्छा पुरा नहुँदा जनता निरास भएका छन् । कुनै एउटा सल्ला निर्यात गर्नुपर्दा हाकिमको आदेश, कन्फर्टोले प्रक्रिया अगाडिभर्नुपर्ने भएकोले यसले थप जनतालाई तिर्तो महसुस गराउन बाध्य बनाएको छ ।

सिधाधानले सुनिश्चित गरेर अनुसार सरकारको तीनवटा अंग छन् । व्यवस्थापिका, कर्मचालिका र न्यायप्रिका । यी तीनवटा अंगले गर्ने हरेक काम-कान्यमा कर्मचारीको भूमिका हुन्छ । उत्तक संगले त्यसको व्यवस्था, कानुन, नीति निर्माण सफल हुनु र न्हुनुमा कर्मचारीतन्त्रको

बालबालिकालाई कस्तो शिक्षा ?

श्री प्रसाद देवकोटा, बाबुराम श्रेष्ठ

आफ्नो छोराछोरी असल र सखा बन्न भन्ने चाहना सबैको हुन्छ । यद्यपि, बालबालकाले चाहना, आवश्यकता, सिर्पुने समय र संस्कार प्रति भने अभिभावकलाई पर्याप्त ज्ञान नहुन सक्छ । परिवारको माया, समय र संरक्षणको अभावमा बालबालिका कुलतमा कस्तोका साथै विभिन्न अपराधमा संलग्न भएका घटना बढ्दै गएका छन् । माथी र नगत छुट्याउन सक्ने यो उमेरमा अभिभावक र परिवारबाट समय, माया, साथ र संस्कार नपाउँदा बालबालिकामा नकारात्मक मनोविज्ञान हावी हुन्छ र अपार गिहक गतिविधि वा कुलतको बाटोतर्फ उन्मुख गराउँछ । विभिन्न अध्ययनले अभिभावकबाट कम समय पाएका तथा परिवारिको विषमद्वन र प्रविधिको विवसकनले एकै प्माउने स्वाभावमा हुर्किरहेका बालबालिका अपराध र कुलतमा फस्नेको देखाउँछ ।

यसै, परिवारको माया, साथ, समय र संस्कारले बालबालिकको भाषिय निर्धारण गर्छ । आफू, हुर्किरहेको भाषा र संस्कारले समेत बालबालिका अपराधिक गतिविधामा संलग्न हुने कुरा निर्धारण गर्छ । प्रविधिको गाभिरहेको विषमताले अवस्था र एकपेपामा हुर्किरहेका बालबालिकामा लागि अभिभावक र परिवारले के-कस्ता शिक्षा वा बहावरण प्रदान गरी आफ्नो उत्तरदायित्व वा जिम्मेवारी निर्भाउन सक्छन् भन्ने विषयमा यस लेखमा विश्लेषण गर्ने जमको गरिएको छ ।

१. सहजीवितता सम्बन्धी ज्ञान: एकल सन्तानको रूपमा बच्चाको भरपर्पोषण हुँदा उसलाई अभिभावकले अत्यधिक ध्यान र महत्व दिएका हुन्छन् । स्वाभाविक रूपमा यसबाट बच्चामा आत्मरक्षिक प्रवृत्तिको विकास हुनसक्ने अत्यधिक आत्मरक्षा रहन्छ ।

अभिभावकको कहिल्यै पनि गावी नगर्ने र उसले जे भन्थो त्यही पुरा गर्ने कारणले उसमा सहजीवितता कमी हुँदै जान्छ । सधैभरि आमाबुझ्ने बच्चासँग साधमा त रहन सक्दैन । जब बच्चा आत्म क्षेत्र (कम्पर्ट जोन) बाट बाहिर जानुपर्ने हुन्छ, उसले भने जस्तो बहावरण उपलब्ध हुन सक्दैन, त्यहाँ उसलाई अवश्य दुःख हुन्छ । अझैको गावी खानुपर्ने हुन्छ । यसो अवस्था उसले कदापि सलन गर्न सक्दैन र अगिप कदम चार्छ । प्रवृत्तिगत उत्तिक नै छ- आमाबुझ्को गावी/घरपट्ट नपरेको सन्तान, गुरुको गावी/घरपट्ट नपरेको शिष्य र धनको चोट नपरेको सुन पातमा बन्दैन ।

तसर्थ, भाषियमा जस्तोसुकै बालबालिको सानामा सहन गर्नसक्ने योग्य व्यक्ति बनाउन बालबालिकालाई सतर्दिष्ट सहजगीन बनाउन बस्छी छ ।

२. आर र माया: अभिभावक र परिवारको अत्यधिक माया प्रदर्शनीको कारणले

गर्ग कसिना बच्चाको बाल मसिचकमा म नै सबैभेक हुँ भन्ने मनोविज्ञान हावी भएको देखिन्छ । यसबाट बाह्र नपाउने विसिमले कसिना बच्चामा एकलकटै स्वाभाव र अस्लाई उमेरा गर्ने प्रवृत्ति विकसित हुँदै जान्छ । बालबालिकामा ठूलाठूलाई अवर गर्ने तथा सानलाई माया गर्ने मानवीय गुणमा ङास हुँदै गएको पाइन्छ । अभिभावक र परिवारका सदस्यहरूलाई हेला गर्ने, हाला नगर्ने, आफ्ना आमाबाबुलाई न्दुष्यममा रूखे, विदेश जाने अनि उतै बस्ने र आमाबाबुको मृत्यु पर्यन्त मात्र काज/कारिकाको लागि आउने जस्ता अनर्गनीत दृष्टान्त यसका प्रतिलम्ब हुन् । यसर्थ, आफ्नोमा ठूलालाई अवर गर्ने र सानलाई माया गर्ने सिक्नुले गुणको व्यावहारिक सिक्नै सिक्नै हुनु आवश्यक छ ।

३. धैर्यता र एकपुता हुन सिक्नुने: बालबालिकामा तत्काल परिणाम चाहिने प्रवृत्ति हावी हुँदै गएको पाइन्छ । केही पाउनको लागि अवश्य पनि केही समय त कुनैपर्छ । तर प्रविधि एवं परिवारिक बहावरणले कसिना बालबालिका एकाप हुन सकेका छैनन् । कुनै चिज पाउन केही समय धैर्यता गर्नुपर्ने अवस्था आमा अहिलेका बच्चाहरू बेचैन हुने र उग्र रूप देखाउने गरेको पाइन्छ । कसैसल परिवर्तन नै जघन्य अपराधका घटनासमेत हुनसक्छ । अभिभावकले यस विषयमा संवेदनशील भएर शिक्षा दिनुपर्ने देखिन्छ ।

४. अप्रज पुलात्तग समय विताउन दिने आमाबुझ्ने स्थल समय दिन न्कने पनि चाहिने खण्डमा अप्रज पुला (हजु-बुवा-हजुर-आमा)ले समय दिनसक्ने अवस्था हुन्छ । अप्रज पुलाबाट बालबालिकाले इतिहास, सामाजिक सद्भाव, कमा, भाषा, संस्कृति, नैतिक शिक्षा, धर्म इत्यादि कुरा सिक्न सक्छन् । सैतिक र संस्कृति पुलात्तरण पनि अप्रज पुलाबाटै हुने हो । तसर्थ, बालबालिकालाई अप्रजग समय विताउन दिनु प्रभावकारी हुनेछ ।

५. व्यावहारिक तथा व्यावसायिक विषयको ज्ञान दिने: अधिकांश अभिभावकले आफ्ना बच्चालाई किताबी ज्ञान दिनेमा मात्र जोड गरेको देखिन्छ । घरमा गर्नुपर्ने साधारण काम जस्तै: खाना पकाउने, भाँडा मान्ने, सर सफास गर्ने तथा घुम्न ग्ने जस्ता घरगुती कामसमेत सिक्नुले गरेको पाइँन । बच्चा घरमा पुर्णतः अभिभावक र विद्यालयमा शिक्षाको सहयोग र नियन्त्रणमा रहन्छन् । हाामीले बालबालिकालाई आत्मनिर्भर नबनाई परनिर्भरतामा कसै काठरण सिर्जना गरेका छौ ।अधिकांश बच्चामा व्यावहारिक र व्यावसायिक ज्ञानको कमी रहेको आएको थार्ग्यो ।

६. समुहमा कस गर्ने भावीको विकास: आजको नागरिक अन्य मुलुकका नागरिकभन्दा व्यक्तित्वत अवमर्यादा तुलनात्मक रूपमा कम रहेको तर समुहगत कसमा अत्यधिक क्षमतावान र प्रभावशाली भएको विभिन्न अनुसन्धानले पुष्टि

हात हुने गर्दछ । कर्मचारीविवीन यी अंगहरूले रबेका उद्देश्य प्राप्त गर्न लगभग असम्भव नै हुन्छ । सरकारले बनाउने ऐन-कानूनमा कर्मचारीतन्त्रको ठूलो भूमिका रहने भएकोले कर्मचारीतन्त्रलाई थप सहजीकरण बनाउन आवश्यक देखिन्छ ।

हामा नागरिकहरू पशालनमा कर्मचारीतन्त्रको हावी देखेर बाक्कीरक भएको तितो अनुभव सुनाउने र सुनिने गरिन्छ । हुन पनि किन नहुनु, कहाले बच्चा चपेजली फाइल वा रिपोर्ट बोकेर एकपछि अर्को फोट पुग्दै दिन जान्छ । घरी तपाईंको यो फाइल पुगेन, त्यो फाइलको काम यहाँ हैन, त्यहाँ जानुभू भनेर पेनलसम्म पेल्लुन् । यसै कारण सचिवालयको धारा २७ मा मौलिक हकमा उल्लेख गरिएको सूचनासम्बन्धी हकलाई थप प्रभावकारी बनाउन आवश्यक देखिन्छ ।

नेपालमा कर्मचारीतन्त्र सुदुर्घ गर्ने एउटा उपाय भनेको प्रशासनिक प्रक्रियालाई सुव्यवस्थित बनाउनु हो । प्रशासनिक प्रक्रियालाई सरल बनाउन र अनावश्यक कान्नी कार्यहरू कम गर्नले निर्णय लिने र सेवा प्रवाहलाई छिटो बनाउन मद्दत गर्न सक्छ । उदाहरणका लागि, व्यवसाय वा निर्माण परियोजनाहरूका लागि सर कारी अनुमतिहरू जारी गर्ने सन्दर्भमा, अधिक कुशल कर्मचारीतन्त्रले प्रक्रियात्मक ढिलाइ र अवरोधहरूलाई उल्लेखनीय रूपमा कम गर्न सक्छ, जसले गर्दा थप लगानी आर्कषित गर्न र आर्थिक बुद्धिलाई बढावा दिन सक्छ ।

थप रूपमा कर्मचारीतन्त्र प्रक्रियाहरूको पारदर्शिता र जवाफदेहिता अभिवृद्धि महत्त्वपूर्ण छ । सर्वजनिक सेवा र प्रतिक्रियाका लागि अनलाईन पोर्टल, ई गभर्नेसन्स जस्ता संयन्त्रहरू कर्मन्त्रका गदा पारदर्शिता बढाउन र भ्रष्टाचरका अवसरहरू कम गर्न सकिन्छ । खुलापन र उत्तरदायित्वको प्रवर्धन गरेर, नेत्रको कर्मचारीले नागरिकहरूसँग विश्वास निर्माण गर्न र थप समावेशी र सहभागितामूलक शासन प्रणाली सिर्जना गर्न सक्छ ।

यसबहेक, कर्मचारीतन्त्रभित्र क्षमता निर्माण सवोपरि छ । निजामती कर्मचारीहरूक लक्षि तन्मि र व्यवसायिक विवसक अवसरहरू प्रदान गर्नले उनीहरूको सीप र ज्ञानमा वृद्धि गरी उनीहरूलाई आफ्नो कर्तव्यहरू अफ

प्रभावकारिरूपमा पुरा गर्न सक्न बनाउँछ । उदाहरणका लागि, भ्रष्टाचार विरोधी प्रयासमा संलग्न सरकारी अधिकारीहरूका लागि तालिम कार्यक्रममा लगानी गर्दा भ्रष्टाचारविरोधको नेपालको सडाईलाई बलियो बनाउन र सुशासनमा सुधार गर्न सकिन्छ ।

नातवाड र कुषावाडमा अस्मिरएको हावा प्रशालन र कर्मचारीतन्त्रलाई सुधार गर्न आवश्यकता त छ नै, यसले जनतालाई दिने सेवा-सुविधामा न्यायसंगत र दीर्घकर्मन पनि बनाउनुपर्छ । कुनै हाकिम र कर्मचारीको पहुँचमा पुगेको वर्ग र सामान्य नागरिकलाई समानरूपले व्यवहार गर्नुपर्ने देखिन्छ । प्रक्रिया पुगेको फाइललाई पनि प्रशासनको कोठा-कोठामा पुर्‍याउनुपर्ने बहना देखाउनु नै आजको हासो कर्मचारीतन्त्रको लाजमदी यथार्थ हो ।

अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यासलाई निगाले हो भने सिंगापुर र इष्टर्नियाजस्ता देशहरू उनीहरूको कुशल र पारदर्शी सर्वजनिक प्रशासनका लागि प्रिग्राह छन् । उदाहरणका लागि, सिंगापुरले सक्षम र उत्तरीत निजामती सेवा सुनिश्चित गर्न योग्यतामा आधारित भर्ती, प्रतियस्ी तलब र कार्यसम्पादनमा आधारित परम्परात्मक लागू गरेको छ । अर्कोतर्फ, ई-गभर्नेस समाधानहरू लागू गरेर डिजिटल अधिकारलाई अगाडैको छ, जसले प्रशासनिक प्रक्रियाहरूलाई सुव्यवस्थित बनाउँछ, कर्मचारीतन्त्र घटाउँछ र नागरिक संलग्नता बढाउँछ ।

यी अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यासहरूलाई हासो कर्मचारीतन्त्र प्रणालीमा समावेश गरेर, नेपालले आफ्नो निजामती सेवामा व्यवसायिकता, निष्ठा र दक्षताको संस्कृतिलाई विकास गर्न सक्छ । पारदर्शिता र जवाफदेहिता संयन्त्रहरू, जस्तै- सम्पति घोषणा, स्वायत्तको इन्ड नीतिहरू, भ्रष्टाचार विरुद्ध लड्ने र सबै नागरिकको तितको लागि सर्वजनिक छोटको प्रभावकारी उपयोग सुनिश्चित गर्न मद्दत गर्न सक्छ ।

यसबहेक, क्षमता निर्माण, तालिम कार्यक्रमहरू र कार्यसम्पादन मूल्याङ्कनमा लगानी गर्दा निजामती कर्मचारीहरूको सीप र दक्षता अभिवृद्धि गर्न सकिन्छ अनि उनीहरूलाई ठूलोपामा परिर्तन भइरहेको समाजको विकासत आवश्यकताहरू पुरा गर्न सक्षम बनाउँछ ।

(समाप्त: न्युज अफ नेपाल)

परिवार र राज्य दुवैले अर्थिक, सामाजिक, जनशक्ति उत्पादन जस्ता क्षेत्रमा क्षति बेहोर्नु परेको छ । यसर्थ, असल र सचेत नागरिकहरूको सीप र दक्षता अभिवृद्धि गर्न सकिन्छ अनि उनीहरूलाई ठूलोपामा परिर्तन भइरहेको समाजको विकासत आवश्यकताहरू पुरा गर्न सक्षम बनाउँछ ।

१०. मानवता, सेवा-भावसम्बन्धी ज्ञान: समाजमा मानवता हाइडै भएको छ । दीनदुःखी, छाड्ने तथा अपाङ्ग नागरिकप्रति सहानुभुतिको भाव कमी छ । सडक दुर्घटना वा प्राकृतिक प्रकोपका दुर्घटनाबाट घाइतेको उपचारमा तत्पराभन्दा पनि सामाजिक सञ्जालमा लाइभ गर्ने होडबाजीले मानवताको चिन्ती उडाउँछ ।

तत्काल सहयोगको आवश्यकता रहेको दुःख/पीडाका रहेका मौलिकलाई सहयोगको साटो सामाजिक सञ्जालमा भइरह्न हुने आभारिता रहने हाामीले कसो समाजको निर्माण गर्दौँ ? हाामीले हरेक कुरा स्वायं र पैसामा तुलना गर्ने थालेका छौ । घर तथा विलासबाट बालबालिकाको कसिना मसिचकमा मानवता र सेवाभाव जस्ता गुणको विकास गर्न नसकिनेमा सक्षम कल्पनभन्दा बाहिरको हुनेछ ।

११. कला, संस्कृतिसम्बन्धी ज्ञान: नेपाल विद्यार्ताम एकत्र भएको मुलुक हो । परम्पराकदेखि नै सहिष्णु समाजको रूपमा नेपाल परिचित छ । नेपाल विविध भेषभुषा, भाषा, धर्म, कला, संस्कृतिको संगम हो । यद्यपि, अहिलेको विश्वव्यापीकरण, धर्म परिवर्तन, अंग्रेजी शिक्षाको विपरीत गरी युवा पुलामा देखाएको विचलनले देशको गाना र पहिचानको रूपमा रहेको कला, संस्कृतिको प्रवर्धन र सम्पत्कमा ङास आइरहेको छ । तसर्थ, नेपालको तरय शासि (सफ्ट पवर) को रूपमा रहेका यी विषयहरूको ज्ञान बालबालिकालाई दिन सकिनेमा नेपालको मान, सल र पहिचान कलान्तरसम्म कसम ररिखरने छ ।

१२. शारीरिक र खेलकुद शिक्षा: शारीरिक रूपमा तन्दुल्ल भएमा मात्र कुनै पनि व्यक्ति मानविक रूपमा पूर्ण तन्दुल्ल हुनसक्छ । स्वस्थ जीवनको लागि आवश्यक पर्ने शारीरिक शिक्षाको जग खेलकुद हो । खेलकुदले व्यक्तिबिरोधको मात्र पहिचान होइन, देशको समेत प्रतिष्ठा बढाउँछ । अहिलेका बालबालिकामा खेलकुदप्रति रूचि देखिँदैन । शारीरिक प्रशिक्षण गर्नुपर्ने पढाइ युवा पुलको प्रभावकतामा ढुर्छ । सलै उपरका बालबालिका मोटोपन, मधुमेह तथा रक्तचापका विरामी कोष उदाहरण प्रशस ज्ञात पाइन्छन् । यस विषयमा शिक्षक तथा अभिभावकले विशेष ध्यान दिनु जरुरी छ ।

१३. राष्ट्रिय एकता र राष्ट्रियसम्बन्धी ज्ञान: अहिलेका युवा पुलात राष्ट्रिय र मुलुकवातिको चङ पट्ने छ । मुलुकको राजनीतिक अस्थिरता, आर्थिक भन्ती, बढ्दो भ्रष्टाचार र तत्कारी राजनीतिक संरक्षण सक्का मुलुक कारण हुन् । सशस्त्रण युवा पुला विदेश पलायन भई उतै आफ्नो भाषिय सुनिश्चित गर्न चाहन्छन् । आफ्नो देशको नागरिकता त्याग्न युवाहरूको लागि सामान्य भइसकेको छ ।

(समाप्त: अन्तर्दृष्टिबाट)

